

Píseň Strašlivá O Golemovi

Jan Werich

Dovolte bych suše předpokládal
Golema, že všichni znáte tu,
rabí Löw, že z hlíny ho uplácal,
protože měl vzteka na tetu.

Ta teta mu někam založila
jeho staronovou trumpetu
a tím pádem ho tak urazila,
že si uhnět kata na tetu.

Katem tím měl právě Golem býti
a dohlížet přísně na tetu,
eventuelně ji zahubiti,
kdyby nevydala trumpetu.

Vona ale teta byla fešná,
pěkně rostlá, zcela vášnivá,
všechněm mužskejm byla nebezpečná,
na oficiíři byla divá.

Ze začátku Golema se bála,
hnusil se jí, že je hlíněný,
toho se však nikdy nenadála,
že je do ní zamilovaný.

Div divoucí je to totiž věru,
opravdu docela skutečně,
míloval tu svůdnou Evy dcéru,
velice a taky zbytečně.

Jednou takhle zrána dopoledne,
zaskočil si Golem na pivo,
jen tam vejde, hospodský se zvedne,
povídá mu: voni nádivo,
zrovna tady vo nich řeč se vede,
co to mají s rabínovou tetou,
Golem zrudne a potom hned zbledne,
vece: do toho se nepletou.

Vypil, zaplatil a když byl venku,
zmocnil se ho spravedlivý hněv,
skrz to, že mu pomlouvají milenku,
z prsou vydral se mu hrozný řev.

Letí zpátky, půllitr uchopí,
ze štamgastů dělá mrtvolky,
než se šenkýř ku obraně vzchopí,
mrtev leží, hlavu vejpůli.

Uřícený Golem k tetě letí,
zjeviti jí, že ji miluje,
najde ji však ležíc ve objetí,
s oficírem infantérie.

Jeho oči plakat začnou pláčem,
žárlost mu vtiskne v ruku zbraň,
jme se párek mlátit pohrabáčem,

oficíra zabil i tu saň.

Když pak všechno zapálil a utek,
hned z toho byl poplach veliký,
do samoty hnal Golema smutek,
v patách vojsko měl a četníky.

Až se dostal ke starému mlýnu,
mlynář ho úkropem častoval,
von ho zabil i jeho rodinu,
v mlejně se zabarikádoval.

Devět měsíců a devět neděl,
regiment vojska ho obléhal,
Golem smutně na palandě seděl,
chvilku plakal, chvilku dopis psal.

Rabínovi, co mu zabil tetu,
napsal, že si svůj život veme,
na hrob prej ať mu daj tu trumpetu,
na památku lásky zhrzené.

Když to napsal zvolal žít mi nelze,
skočil do vody řka: ádieu,
o zániku jeho jsou dvě verze,
ze kterých uvádím jenom dvě.

Podle jedné do té vody skočil, é,
namočil se, pak se rozmočil,
podle druhé, nejdřív se rozmočil,
namočil se a pak tam skočil.

Nevím, která z těchletěch dvou verzí,
bude verze pravděpodobná,
nejpravděpodobnější je třetí,
která je těm dvěma podobná.

A podle ní se Golem nerozmočil,
jen se namočil a vyskočil,
jenže vono začlo náhle pršet,
takže se přece jen rozmočil.

Je tu ovšem ještě verze další,
myslím že je, é, čtvrtá v pořadí
a je to sice verze trochu starší,
já však myslím, že to nevadí.

Vona totiž tahle čtvrtá verze,
předešlé tři verze nahradí
a proto právě, když vám ji neřeknu,
tak to skoro vůbec nevadí.

A je tu ovšem ještě verze pátá,
ale ta není dolóžená,
podle ní ta teta byla táta
a Golem byla jeho žena.

Podle této verze celý příběh,
úplně by se nám otočil,
takže bude nejlíp míti za to,
že se Golem přec jen rozmočil.